

"Fromma som barn"

Då jag just nu betraktade mitt elände, Jesus, sade jag till dig: Låt dig luras av din son, liksom dessa goda fäder, snälla pappor, som i sina barns händer lägger de presenter de själva vill få av dem... eftersom de vet mycket väl att barnen inte har någonting att ge dem. Och vilken glädje känner väl inte både far och son, trots att de båda känner till hemligheten! (Smedjan, nr. 195)

11 december

Ett liv av bön och botgöring, samt meditationen kring vårt gudomliga barnskap, kommer att omvandla oss till djupt fromma kristna, till små barn inför Gud. Fromheten är barnens dygd, och för att ett barn skall kunna ta sin tillflykt till sin fars armar, måste det känna sig litet och behövande. Jag har ofta mediterat över detta vårt andliga barnskap, som inte är oförenligt med själsstyrka, eftersom det kräver en kraftfull vilja, en måttfull mognad, en fast och öppen karaktär.

Alltså, fromma som barn. Men inte okunniga, för var och en måste anstränga sig, inom ramen för sin förmåga, för att studera tron på allvar, vetenskapligt: teologin är just detta. Vi skall alltså vara fromma som barn, men besitta en djup troskunskap, som teologer.

Ivern att förvärva denna teologiska kunskap – den goda och fasta *kristna*

trosläran – härrör först och främst från önskan att känna och älska Gud. Den är även en följd av en trogen människas allmänna strävan efter att förstå den djupast liggande meningen med denna värld, som är Skaparens verk. Vissa försöker med jämna mellanrum att envist blåsa liv i den påstådda oförenligheten mellan tro och vetenskap, mellan människans förnuft och Guds uppenbarelse. Denna oförenlighet kan bara föreligga – och är då endast skenbar – när man missförstår själva problemet.

Om världen kommer ur Guds händer, om han har skapat människan till sin avbild och givit henne en gnista av sitt ljus, måste förståndets arbete – även om det innebär ett hårt arbete – upptäcka den gudomliga innebörd som alla ting har i kraft av själva sin natur. Och med trons ljus inser vi även deras övernaturliga innebörd, som

följer av att vår natur upphöjs till nådens ordning. Vi får inte vara rädda för vetenskapen, för all forskning, om den verkligen är vetenskaplig, leder till sanningen. Och Kristus sade: *Ego sum veritas*. Jag är sanningen. (När Kristus går förbi, nr. 10)

---

pdf | Dokument automatiskt skapad från <https://opusdei.org/sv-se/dailytext/fromma-som-barn/> (2026-03-21)